

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Andronic Lilian, de avocatul său, Russu Vitalie și de succesorul părții vătămate, Chitoroga Olga, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Andronic Lilian Dumitru, născut la 31.07.1968, domiciliat în or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 31/4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.08.2010 – 19.07.2011 (prima instanță);

2. 04.08.2011 – 15.07.2015 (instanța de apel);

3. 30.09.2015 – 25.11.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2011, inculpatul Andronic Lilian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 90 Cod penal la 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Prin aceeași sentință, Andronic Lilian a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul CPR Călărași prejudiciul material în sumă de 43494 lei.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Chitoroga Șt. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în procedură civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit, că inculpatul la 27.10.2009, în jurul orei 17.00, conducînd automobilul de serviciu de model „Lada Calina” cu n/î MAI 6113, în virtutea funcției deținute de comisar-adjunct al SPE a CPR Călărași prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 445 ef. din 03.10.2008 și a ordinului de repartiție a automobilelor de serviciu nr. 66 din 21.10.2009, pe traseul R-1 Ungheni-Chișinău la ieșirea din or. Cornești în direcția sat. Bahmut, r-nul Călărași, avînd ca pasager pe OOS a CPR Călărași, Chitoroga Gh., fără a ține seama de dexteritatea în conducere care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, de situația rutieră manifestată de o porțiune de drum cu caracter denivelat, avînd viteză neadecvată situației, a pierdut controlul asupra automobilului și a derapat pe acostament din partea dreaptă a

drumului relativ deplasării sale, iar apoi s-a lovit în construcția fostei Stații de Pompă a Apei din or. Cornești, r-nul Ungheni.

În rezultatul accidentului rutier pasagerul Chitoroga Gh., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 217 din 17.11.2009, a primit leziuni corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura eschiloasă a osului temporal pe dreapta cu trecerea în fracturi liniare în fosa craniană anterioară și medie pe dreapta, disjuncția suturii parieto-temporale pe dreapta, fractura liniară a osului occipital pe dreapta însoțită de hemoragie masivă subarahnoidală în regiunea ambelor emisfere. Între leziunile corporale primite și deces este legătură cauzală directă.

2.1. Tot el, a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că după comiterea accidentului rutier fiind adus la Spitalul Raional Ungheni pentru a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical și prelevării probelor biologice în cadrul acestui examen, ultimul a refuzat și s-a eschivat cu rea-voință de la prescripțiile legale prevăzute de art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. Pedepsele principale să fie executate separat, iar pedepsele complementare fiind cumulate, stabilindu-i definitiv privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, constatând că inculpatul este vinovat de comiterea accidentului rutier, însă, nu a ținut cont de conducerea mijlocului de transport sub influența băuturilor alcoolice, recalificând acțiunile inculpatului de la alin. (4) la alin. (3) al art. 264 Cod penal. De facto, starea de ebrietate a inculpatului a fost probată prin declarațiile martorului Gaipan S. și prin explicațiile inițiale depuse de inculpat, precum și de faptul eschivării sale de la examinarea medicală și prelevarea probelor biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate;

- conform învinuirii aduse „ulterior și nemijlocit după comiterea accidentului rutier inculpatul fiind adus la Spitalul Raional Ungheni pentru a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical și prelevării probelor biologice în cadrul acestui examen, ultimul a refuzat și s-a eschivat cu rea-voință de la prescripțiile legale prevăzute inclusiv de art. 11 lit. j) a Regulamentului Circulației Rutiere”, ceea ce constituie semne a elementelor componente de infracțiune prevăzută de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, însă, instanța neîntemeiat a constatat lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii. Astfel, emiterea unei sentințe de achitare pe acest episod nu corespunde cu prevederile legale, deoarece sunt constatate un șir de circumstanțe care prezintă dovada unei vinovății în acest sens și anume: după comiterea accidentului rutier a venit ambulanța, care l-a transportat pe inculpat și cadavrul cet. Chitoroga Gh. la Spitalul Raional Ungheni, la spital medicii i-au propus inculpatului de a-i preleva probe biologice de sânge, însă acesta a refuzat și a prezentat cu bună-știință date de identitate eronate care au fost înscrise în registrul de evidență a secției de internare.

Ulterior, după sosirea colaboratorilor de poliție a CPR Ungheni, inculpatul deja era pe drum la efectuarea rentgen-ului, după care dînsul a dispărut, iar colaboratorii de poliție

și personalul medical nu l-au găsit. Din circumstanțele cazului, constatate și de către instanța de judecată se vede clar, că reprezentanții organelor de drept nu au avut posibilitatea reală de a-i înmîna inculpatului contra semnătură îndreptarea la examinarea medicală și prelevare a probelor biologice de sînge pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei. Conform prevederilor art. 6 lit.c) a Hotărîrii Guvernului nr. 296, se prevede exhaustiv obligația de prelevare a probelor biologice în cazul implicării unei persoane într-un accident rutier. Aceleași prevederi exhaustive le prevede și art. 11 lit. j) a RCR, care obligă conducătorii de a se supune procedurilor de constatare sau infirmare a stării de ebrietate, Andronic L., fiind conducător auto precum și colaborator de poliție nu putea să nu cunoască obligativitatea prelevării probelor biologice de sînge cu atît mai mult că, era conștient de faptul că automobilul de serviciu era fixat prin ordin după el, iar de șofer nu dispunea. Astfel, pentru a evita răspunderea penală dînsul s-a eschivat de la procedurile legale enumerate, fiind într-o măsură oarecare conștient că a servit alcool. De altfel, existența unui accident rutier deja este o circumstanță obligatorie și suficientă pentru trimiterea persoanelor la examinarea toxicologică în virtutea prevederilor ordinului nr.80 a Ministerului Sănătății și Hotărîrii de Guvern nr. 296. Prin declarațiile personalului medical s-a constatat că inculpatul s-a eschivat de la petrecerea examenului medical pentru constatarea stării de ebrietate și a naturii ei. Componenta de infracțiune prevăzută la art. 264/1 alin. (3) Cod penal este o componentă formală care se consumă din momentul constatării eschivării. Eschivarea presupune sustragerea suspectului de la locul reținerii de către agentul constator, în timpul deplasării spre instituția medicală, nemijlocit în instituții medicale, în timpul așteptării examinării medicale sau chiar și în timpul examinării medicale;

- inculpatul a fost depistat a doua zi internat în Spitalul MAI. Din momentul depistării locului aflării lui, către instituția medicală din mun. Chișinău a fost remisă îndreptarea de a se preleva probe biologice de sînge de la el. Astfel, conform examinării toxicologice în sîngele lui Andronic L. nu s-a depistat alcool etilic. Aici, este necesar de precizat că prelevarea probelor biologice de sînge de la inculpat s-a efectuat aproape peste 24 ore, situație care face inopozabilă versiunea apărării că acesta nu s-a aflat în stare de ebrietate;

- reieșind din totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului, acestea nu puteau fi puse la baza sentinței de achitare pe art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de avocatul Croitoru Mihail în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea apelului, a indicat:

- învinuirea înaintată inculpatului este formală, care nu este bazată pe probe obiective, ce ar confirma vinovăția inculpatului, dar pe presupuneri și emoții;

- învinuirea a fost înaintată după expirarea a 3 luni de zile de la momentul aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț;

- ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț i-a fost adusă la cunoștință lui Andronic L. la 16.02.2010. Peste 3 luni, adică la data de 16.05.2010 a expirat termenul aflării lui Andronic L. în calitate de bănuț și organul de urmărire penală nu l-a pus sub învinuire pe acesta în termenul stabilit de lege. Pentru repararea neglijenței, organul de urmărire penală la data de 01.07.2010 a emis un raport către procurorul raionului Ungheni privind depistarea în cadrul urmăririi penale a semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal. În aceeași zi a fost pornită urmărirea penală pe semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal. La data de 05.07.2010, inculpatul a fost pus sub învinuire fiind acuzat de comiterea

infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4), 264/1 alin. (3) Cod penal. Este evident faptul, că organul de urmărire penală neavînd temeiuri legale de punere sub învinuire a lui Andronic L. în baza art. 264 alin. (4) Cod penal din cauza expirării termenului prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, în scopul de a ascunde acest fapt a mai pornit ilegal încă o urmărire penală;

- punerea sub învinuire a lui Andronic L. în baza art. 264 alin. (4) Cod penal este ilegală, ca fiind înaintată peste termenul prevăzut de legislația procesual penală;

- conform Hotărîrii asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală nr. 26 din 23.11.2010, emisă de Curtea Constituțională a Republicii Moldova, s-a declarat neconstituțional alineatul (6) al art. 63 din Codul de procedură penală;

- vinovăția inculpatului nu se confirmă prin declarațiile martorilor Coțofană A., Sîrbu Iu., Duliga V., Berdea P., Steclari N., Carp Vl., Lapteacru S., Lapteacru C.;

- organul de urmărire penală nu a dovedit faptul cine se afla la volanul automobilului, procurorul urma să întreprindă toate măsurile întru a dovedi vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consideră, că urmărirea penală a fost efectuată superficial și incomplet cu încălcarea legislației procesual penale și într-o mare măsură fiind influențată de plîngerile succesului părții vătămate;

- în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului nu au fost incluse toate vătămarile corporale depistate la victimă, deoarece acestea ar demonstra că la volan se afla victima, iar inculpatul se afla pe banca pasagerului din dreapta;

- pe parcursul efectuării expertizei în comisie, în automobilul accidentat pe rama ușii drepte dinainte, pe căptușeala aceleași uși s-au depistat fire de păr, cu ajutorul cărora se putea stabili cine a fost pe banca pasagerului și cine la volan. Experții au recomandat numirea unei expertize citologice a firelor de păr, însă, organul de urmărire penală a neglijat aceste recomandări;

- nu s-a ținut cont că conform concluziei medico-legale din raportul de expertiză în comisie a expertului medico-legal Corbu C. s-a menționat: „luînd în considerație localizarea leziunilor corporale, de presupus că pătimitul (Andronic) se afla la volanul automobilului în momentul accidentului rutier nu este posibil. În timpul producerii leziunilor corporale depistate pacientul posibil se afla în calitate de pasager pe partea dreaptă a autovehicolului”.

La fel, concluziile expertului autotehnic M. Tverdohleb din același raport de expertiză „luînd în considerație localizarea leziunilor corporale la Chitoroga Gh. și Andronic L., caracterul și localizarea deteriorărilor părților salonului automobilului „Lada Calina” la contactul cu care puteau să survină leziunile corporale la persoanele susindicate, cu luarea în calcul că petele de sînge depistate pe părțile salonului automobilului puteu să provină cît de la ambele persoane, de stabilit cine anume s-a aflat la volanul automobilului și cine era în calitate de pasager pe bancheta dinainte nu se poate de stabilit”;

Astfel, probele menționate nu au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal;

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului. Articolul 26 CPP stipulează că, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, iar conform art. 27 CPP, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria lui convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate și nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

3.2. Avocatul Strătilă Victor și succesorul părții vătămate, Chitoroga Șt., au atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie menținută condamnarea inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu excluderea art. 90 Cod penal și să fie condamnat în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în sumă de 3000000 lei, a prejudiciului material în sumă de 140000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, deoarece instanța nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța neîntemeiat l-a achitat pe inculpat pe art. 264/1 alin. (3) Cod penal, deoarece probele dovedesc vinovăția și anume prin declarațiile martorilor Coțofană A., Bandalac V., Garpan S. Inculpatul a consumat băuturi alcoolice înainte de a urca la volan și din acest considerent a și refuzat să i se preleveze sânge;

- instanța nu a ținut cont de Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, privind modalitatea stabilirii stării de ebrietate, astfel nu era în drept să constate necesitatea unui bilet de trimitere pentru testarea alcoolscoptică a inculpatului;

- instanța urma să examineze acțiunea civilă în conformitate cu prevederile art. 219, 220 Cod de procedură penală, succesorul părții vătămate a prezentat probe care confirmă cauzarea prejudiciului moral și material, astfel instanța neîntemeiat a admis acțiunea în principiu, prin ce a încălcat exigențele art. 6 CEDO, deoarece a încălcat drepturile succesorului părții vătămate la examinarea acțiunii în termeni rezonabili și la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, pronunțată integral la 12 august 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Croitoru M. în numele inculpatului și admise apelurile procurorului, avocatului Strătilă V. și succesorului părții vătămate, Chitoroga Șt., casată parțial sentința, rejudicată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- a fost încetat procesul penal în privința lui Andronic Lilian în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- Andronic Lilian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Chitoroga Șt. a fost admisă parțial și s-a încasat de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate, Chitoroga O., prejudiciul moral în sumă de 100000 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 18200 lei, iar în latura încasării prejudiciului material acțiunea a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în procedura civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a conchis, că probele administrate de către organul de urmărire penală și verificate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate și anume prin:

- declarațiile martorilor Budeanu Il. (vol. II, f.d. 210-213), Bandalac I. (vol. II, f.d. 214-216), Lapteacru S. (vol. II, f.d. 217-220), Procopciuc I. (vol. II, f.d. 221-223), Fetcu A. (vol. II, f.d. 224-226), Lașcu O., Toderiță O. (vol. II, f.d. 228-232), Pantaz Ig. (vol. II, f.d. 233-236), ale experților Hapatniucovschi Mihail, Cuvșinov Ion, Corbu Chiril, ale

martorilor Sîrbu Iu. (f.d. 335-337, vol. I), Steclari N. (f.d. 339-341, vol. I), Carp Vl. (f.d. 343-345, vol. I), Lapteacru S. (f.d. 355-357, vol. I), Garpan S. (f.d. 359-361, vol. I), Lapteacru C. (f.d. 374-375, vol. I), Coțofană A. (f.d. 377-378, vol. I), Cozariuc A. (f.d. 380-383, vol. I), ale experților Jantovan Gr. (f.d. 404, vol. I), Berdea P. (f.d. 459-460, vol. I), Duliga V. (f.d. 462-464, vol. I), Rață P. (f.d. 465-466, vol. I);

- ordonanța procurorului în procuratura raionului Ungheni, Fetcu Andrian, din 28.10.2009, cu privire la începerea urmăririi penale în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal (f.d. 1, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 27.10.2009 (f.d. 8-9, vol. I);

- schema anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 27.10.2009 (f.d. 10-12, vol. I);

- planșa fotografică la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.10.2009 (f.d. 13-17, vol. I);

- ordonanța privind recunoașterea obiectelor din 28.10.2009, prin care a fost recunoscut în calitate de corp delict automobilul de model „Lada Calina” cu n/î MAI 6113 (f.d. 18, vol. I);

- procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport din 28.10.2009 în care este indicat că anvelopa din partea dreaptă are uzura de 40%, iar din partea stîngă 30% (f.d. 21, vol. I);

- ordonanța de ridicare din 28.10.2009, prin care s-au ridicat de la infirmiera Spitalului Raional Ungheni hainele în care era îmbrăcat Chitoroga Gh. (f.d. 22, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor cu care era îmbrăcat Chitoroga (f.d. 23, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor cu planșa fotografică din 28.10.2009 (f.d. 24-27, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.10.2009, cu planșa fotografică fiind examinat automobilul de model „Lada Calina” cu n/î MAI 6113 în care se indică că roata din spate are uzura de 70% și discul are o deteriorare, fiind prezente la fel și alte deteriorări a automobilului (f.d. 28-36, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3099 D din 16.11.2009 în privința lui Andronic L. (f.d. 52-53, vol. I);

- procesul-verbal de informare privind dispunerea expertizei din 30.09.2009 (f.d. 55, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 71/718 din 07.11.2009 în privința lui Andronic Lilian (f.d. 58-59, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 217 din 17.11.2009 în privința lui Chitoroga Gh. (f.d. 63, vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr. 189 din 18.11.2009 în privința lui Chitoroga Gh. (f.d. 64, vol. I);

- extrasul din registru despre folosirea și consumul de carburanți pe luna octombrie 2009 (f.d. 76, vol. I);

- raportul de expertiză a obiectului din 05.11.2009 (f.d. 85-88, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.11.2009 cu planșa fotografică (f.d. 90-93, vol. I);

- explicația inițială dată de Andronic L. (f.d. 94, vol. I);

- certificatul eliberat de Comisarul CPR Călărași, Procopciuc Ion, precum că în perioada exploatării 2006-2009 automobilul de serviciu „VAZ-11183” cu n/î MAI 6113 nu a fost implicat în accidente rutiere (f.d. 155, vol. I);
- raportul de expertiză tehnico-științifică nr. 0112 din 24.11.2009 (f.d. 209-229, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr. 687, 688 din 18.12.2009 (f.d. 223-228, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr. 179 de examinare citologică din 30.12.2009 (f.d. 231-232, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 224 a corpurilor delictive din 27.11.2009 (f.d. 235-237, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 34 din 22.02.2010 în privința lui Chitoroga Gh. (f.d. 245, vol. I);
- raportul de expertiză autotehnică nr. 1429, 114 din 02.06.2009 (f.d. 262-275, vol. I);
- ordonanța de pornire a urmăririi penale din 01.07.2010, conform semnelor elementelor componente infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal (f.d. 279, vol. I).

Astfel, Colegiul a conchis că instanța pe capătul de învinuire în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal, nu a apreciat probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, concluzia privitor la achitarea inculpatului fiind eronată.

În această ordine de idei, instanța a menționat că prima instanță adoptând soluția de achitare pe acest capăt de învinuire, în partea descriptivă a sentinței și nici în dispozitivul ei, nu a indicat temeiul achitării prevăzut de art. 390 Cod de procedură penală.

Colegiul a conchis că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 05.07.2010, inculpatul a fost pus sub învinuire pentru faptul că „ulterior și nemijlocit după comiterea accidentului rutier, fiind adus la Spitalul Raional Ungheni pentru a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical și prelevării probelor biologice în cadrul acestui examen, ultimul a refuzat și s-a eschivat cu rea-voință de la prescripțiile legale prevăzute inclusiv de art. 11 lit. j) RCR”, ceea ce constituie semnele elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

Astfel, prima instanță eronat a reținut lipsa îndreptării pentru examinarea medicală și prelevarea probelor biologice de sânge în vederea constatării stării de ebrietate și a naturii ei, motiv care neîntemeiat a servit la achitarea inculpatului în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

În prezenta cauză s-a reținut că, la fața locului imediat după comiterea accidentului rutier a venit o ambulanță care l-a transportat pe inculpat și cadavrul cet. Chitoroga Gh. la Spitalul Raional Ungheni, unde medicii i-au propus inculpatului de a-i preleva probe biologice de sânge, ultimul însă s-a eschivat, precum și a prezentat cu bună-știință date de identitate eronate care au fost înscrise în registrul de evidență a secției de internare. Ulterior, după sosirea colaboratorilor de poliție a CPR Ungheni, inculpatul deja era pe drum la efectuarea rentgen-ului, după care inexplicabil dînsul a dispărut, iar colaboratorii de poliție și personalul medical nu l-au găsit.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 biletul de trimitere se întocmește numai în cazul dezacordului cu rezultatul testării alcoolscopice. Din aceste motive instanța nu era în drept să constate necesitatea unui bilet de trimitere pentru testarea alcoolscopice a inculpatului.

Astfel, circumstanțele cazului constatate atât de organul de urmărire penală, cât și de instanță denotă faptul, că reprezentanții organelor de drept nu au avut posibilitatea reală de a-i înmîna inculpatului contra semnătură îndreptarea la examinarea medicală și prelevare a probelor biologice de sînge pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei.

Mai mult, inculpatul fiind conducător auto precum și colaborator de poliție nu putea să nu cunoască obligativitatea prelevării probelor biologice de sînge, cu atât mai mult că era conștient de faptul, că automobilul de serviciu era fixat prin ordin după el, iar de șofer nu dispunea, dar s-a eschivat de la procedurile legale enumerate, pentru a evita răspunderea penală.

Prin urmare, în prezenta cauză s-a constatat, că inculpatul s-a eschivat de la petrecerea examenului medical pentru constatarea stării de ebrietate și a naturii ei.

În această ordine de idei, art. 264/1 alin. (3) Cod penal incriminează o componentă de infracțiune formală, care se manifestă prin următoarele modalități alternative:

- refuzul;
- împotrivirea;
- eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Reeșind din cele menționate, Colegiul a relevat, că în acțiunile inculpatului nu persistă „refuzul”, dar „eschivarea” conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, examenul medical și prelevarea probelor biologice în cadrul examenului medical, deoarece inculpatul s-a deplasat la instituția medicală, dar s-a sustras nemijlocit din instituția medicală în timpul examinării medicale, că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunii incriminate.

Colegiul penal în sarcina inculpatului a reținut că, ulterior și nemijlocit după comiterea accidentului rutier fiind adus la Spitalul Raional Ungheni pentru a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical și prelevării probelor biologice în cadrul acestui examen, ultimul s-a eschivat cu rea-voință de la prescripțiile legale prevăzute de art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Astfel, inculpatul a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, exprimată prin eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, examenul medical și prelevarea probelor biologice în cadrul examenului medical.

Totodată, Colegiul penal a constatat prezența temeiurilor prevăzute de art. 53 pct. g), 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, art. 275 pct. 4), 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în privința inculpatului, din motivul intervenirii termenului de prescripție, dat fiind faptul că de la comiterea infracțiunii au trecut mai mult de 2 ani.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului, precum că prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 264 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 264 alin. (3) Cod penal, că inculpatul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, deoarece prima instanță a apreciat probele conform art. 101 Cod de procedură penală, astfel just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În cauză nu s-a demonstrat faptul că inculpatul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, pe cauză lipsește concluzia medicului referitoare la starea de ebrietate a inculpatului.

Mai mult, s-a constatat cu certitudine, că inculpatul s-a eschivat cu rea-voință de la prescripțiile legale, astfel a fost imposibil de a se efectua investigațiile necesare și de a stabili prin concluzia unui medic specialist în domeniu, dacă inculpatul se afla sau nu în stare de ebrietate.

Afirmațiile invocate de procuror referitoare la faptul, că starea de ebrietate a inculpatului s-a probat prin declarațiile martorului Gaipan S. și prin explicațiile inițiale depuse de inculpat, acestea nu pot fi reținute, deoarece martorul în calitate de lucrător medical nu a dat concluzie medicală referitoare la starea inculpatului, doar și-a expus viziunea sa, iar explicațiile inculpatului date anterior nu au putere probantă în cazul constatării stării lui la data de 27.10.2009.

Cu referire la argumentele în ce privește blândețea pedepsei, Colegiul a menționat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 16, 61, 75 Cod penal, nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, astfel corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar cu izolarea lui de societate.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că, aceasta urmează a fi admisă parțial, în partea încasării prejudiciului moral, cu încasarea de la inculpat a sumei de 100000 lei, ce va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat și a sumei de 18200 lei, cheltuieli de judecată, cu admiterea în principiu a acțiunii, în partea încasării prejudiciului material, deoarece cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune dispus spre încasare nu a fost justificat prin probe.

Cu privire la motivele invocate de avocatul inculpatului, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză, în temeiul art. 100, 101 Cod de procedură penală, combat declarațiile inculpatului, prin care ultimul susține că nu se face vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, această metodă fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apărării, precum că învinuirea a fost înaintată după expirarea a 3 luni de zile de la momentul aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, deoarece ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț i-a fost adusă la cunoștință lui Andronic L. la data de 16.02.2010, iar la data de 16.05.2010 a expirat termenul aflării acestuia în calitate de bănuț. Ulterior, la 01.07.2010, a fost pornită urmărirea penală pe semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, iar la 05.07.2010 Andronic L. a fost pus sub învinuire în baza art. 264 alin. (4), 264/1 alin. (3) Cod penal. Ordonanța de punere sub învinuire nefiind contrară art. 63 alin. (6) CPP (în vigoare la acel moment), în afara termenelor aflării în calitate de bănuț nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală.

Afirmațiile apărării, precum că urmărirea penală a fost efectuată superficial și incomplet, cu încălcarea legislației procesual penale, într-o mare măsură fiind influențată de plîngerile succesului părții vătămate, că inculpatul în momentul accidentului se afla pe bancheta pasagerului din dreapta, este o părere subiectivă a avocatului, iar probele menționate demonstrează vinovăția inculpatului în cele imputate.

Referitor la argumentul precum că inculpatul nu se afla la volanul automobilului, ce se demonstrează prin raportul de expertiză medico-legală în comisie, Colegiul a considerat că este neîntemeiat, deoarece este combătut prin declarațiile martorilor Lapteacru S. și Lapteacru C., primii care au sosit la locul accidentului și cu certitudine au indicat că la volanul automobilului implicat din accident se afla inculpatul.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de inculpat, care a fost depus prin intermediul oficiului poștal la 26 august 2015 și care, întemeindu-se pe

prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea cerințelor a invocat:

- instanțele judecătorești au apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei cu concluzionarea neîntemeiată asupra vinovăției, iar probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală;

- hotărârile sînt neîntemeiate, bazîndu-se pe declarațiile martorilor S. Lapteacru și C. Lapteacru, care au fost apreciate eronat, iar alți martori audiați nu au văzut cine se afla la volanul automobilului, aceștia au intervenit după producerea accidentului;

- ordonanța de punere sub învinuire este contrară prevederilor art. 63 Cod de procedură penală, fiind omis termenul legal;

- instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită și a interpretat în defavoarea sa raportul de expertiză din 11.06.2014, deoarece de către experții Hapatniucovski M., Cuvșinov I. și Corbu Ch. nu a fost posibil de stabilit poziția și locul aflării în salonul automobilului a inculpatului și victimei, chiar cu probabilitate;

- instanța nu și-a argumentat soluția din care motive a respins probele apărării.

5.1. Avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, la 05 septembrie 2015, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, în partea condamnării inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri de achitare, cu menținerea sentinței în partea achitării pe art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

În motivarea recursului a invocat:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, precum că inculpatul nu s-a supus agentului de circulație rutieră și a refuzat examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, nu s-a demonstrat că inculpatul a fost adus la spital pentru a fi supus testării alcoolscopice, examenului medical și prelevării probelor de sînge;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată prevederilor Hotărîrii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei;

- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, deoarece lipsește procesul-verbal al agentului constatator de confirmare a refuzului de testare alcoolscopică, lipsa biletului de trimitere la examenul medical și lipsa procesului-verbal de refuz sau de eschivare de la examenul medical și de prelevare a probelor biologice;

- argumentele instanțelor judecătorești pe învinuirea în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal sînt bazate pe presupuneri, deoarece probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția fiind bazată doar pe declarațiile martorilor S. Lapteacru și C. Lapteacru;

- instanța de apel nu a ținut cont de raportul de expertiză complexă nr. 429/890 din 11.06.2014, din care rezultă că la volanul automobilului se afla victima. Astfel, experții au menționat că caracterul și localizarea leziunilor depistate la victimă puteau fi primite numai în calitate de șofer, iar leziunile de la inculpat puteau fi primite numai în calitate de pasager, victima nu putea fi pe bancheta din față lîngă șofer.

5.2. Decizia este atacată cu recurs ordinar de succesorul părții vătămate, Chitoroga Olga la 11 septembrie 2015, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare, cu admiterea

acțiunii civile și încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în sumă de 3000000 lei și a prejudiciului material în sumă de 140000 lei.

În motivarea recursului se indică, că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă și nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, că suma dispusă spre încasare nu corespunde gradului de suferințe cauzate prin infracțiune, instanța de apel neîntemeiat a admis în principiu acțiunea în latura încasării prejudiciului material, ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă, deoarece succesorul a prezentat probe în confirmarea cauzării prejudiciului material.

6. Procurorul a depus referință asupra recursurilor părții apărării, solicitînd declararea inadmisibilității acestora, din motiv că recurenții solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6.1. Avocatul Chișca Maxim în numele succesului părții vătămate, Chitoroga O., a depus referință asupra recursurilor, solicitînd declararea inadmisibilității acestora, din motiv că temeiurile invocate de recurenți nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, că probele au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Referitor la recursurile declarate de inculpat și de avocat.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Recurenții au invocat în recursuri ca temei de casare pct. 6), 8), 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Potrivit textelor recursurilor, inculpatul și avocatul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și de instanța de apel, astfel Colegiul penal reține, că instanțele de judecată judecînd cauza, verificînd și apreciînd probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, au stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și încetare a procesului penal în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal de către instanța de apel, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, conform art. 60 Cod penal.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, menționate la pct. 5, 5.1 din decizie, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă la pct. 4.1, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

La fel, instanța de recurs menționează, că dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, nu se conține în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

De asemenea, Colegiul constată că, instanța de apel, judecînd apelul părții apărării a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și

temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, fiind audiați inculpatul, succesorul părții vătămate, martorii Budeanu Il., Bandalac I., Lapteacru S., Procopciuc I., Fetcu A., Lașcu O., Toderiță O., Pantaz Ig. și experții Hapatniucovski M., Cuvșinov I. și Corbu Ch., instanța oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apel, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

Mai mult, instanța remarcă că recurenții expun propria opinie asupra problemei de apreciere a probelor reținute de instanța de apel, care l-a declarat pe inculpat vinovat, optînd pentru soluția achitării. Aceasta este o solicitare, dar care nu poate fi temei de reexaminare a cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt și de drept deja stabilite. În recursuri autorii supun analizei probele administrate, însă, le apreciază conform propriilor opinii și care le interpretează din punctul lor de vedere, aceasta fiind o poziție aleasă în scop de apărare.

De asemenea, inculpatul consideră prezența în cauză și a erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul conchide că, în speța examinată nu este comisă o asemenea eroare de drept, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de inculpat.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

Referitor la recursul declarat de succesorul părții vătămate, Chitoroga Olga.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului succesorul părții vătămate a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus clar, și instanța nu a admis o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite, însă, critică decizia referitor la blîndețea pedepsei stabilite inculpatului, cît și neadmiterea integrală a acțiunii civile.

Astfel, Colegiul penal reține că, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5.2 din decizie, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și instanța le-a dat o motivare argumentată, expusă la pct. 4.1, decizia corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de recurs menționează, că la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute

vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal relevă, că pedeapsa stabilită inculpatului este în limita sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ce prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, astfel s-a ținut cont de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă, pentru fapta comisă, sub formă de închisoare.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului că instanța de apel nefondat nu a admis integral acțiunea civilă, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția în partea dată indicînd că, în instanța de apel succesorul părții vătămate nu a prezentat probe ce ar confirma cuantumul prejudiciului material în sumă de 140000 lei, iar în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 100000 lei de la inculpat, va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat.

Astfel că, instanța de apel, făcînd trimitere la prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, corect a admis acțiunea civilă în principiu, lăsînd soluționarea acesteia în procedura civilă.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, critica referitoare la daunele cauzate de către făptuitor și neadmiterea integrală a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material și moral, nu influențează legalitatea soluției adoptate. Succesorul părții vătămate ori avocatul acesteia, precum și alte persoane care consideră că li s-au cauzat careva daune materiale și morale, sînt în drept în ordinea procedurii civile, prin depunerea acțiunii civile, să-și apere dreptul lezat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Andronic Lilian, de avocatul său, Russu Vitalie și de succesorul părții vătămate, Chitoroga Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2015, în cauza penală în privința lui *Andronic Lilian Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru